

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 27. april 2012 — Staatssecretaris van Financiën mod U. Notermans-Boddenberg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-114/11) ⁽¹⁾

(Artikel 18 EF og 39 EF — køretøjer — anvendelse i en medlemsstat af et privat motorkøretøj, der er indregistreret i en anden medlemsstat — pålæggelse af afgift på dette køretøj i den første medlemsstat ved dets første anvendelse på det nationale vejnet — køretøj medbragt ved flytning til den første medlemsstat og anvendt til såvel private formål som til kørsel til arbejdspladsen, som er beliggende i den anden medlemsstat)

(2012/C 258/12)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Sagsøgt: U. Notermans-Boddenberg

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af artikel 18 EF og 39 EF (nu artikel 21 TEUF og 45 TEUF) — national lovgivning, der pålægger en registreringsafgift ved den første anvendelse af et køretøj på det nationale vejnet — afgiftspåleggelse af en person, der er fraflyttet en anden medlemsstat, hvor vedkommende er statsborger, og som permanent anvender et i denne stat indregistreret køretøj, der er en del af flyttegodset, til private og erhvervsmæssige formål, herunder kørsel til arbejdspladsen i denne anden medlemsstat

Konklusion

Artikel 39 EF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter de i denne stat bosiddende personer, der er tilflyttet fra en anden medlemsstat, og som har medbragt et køretøj, der er indregistreret i denne anden medlemsstat, ved den første anvendelse af dette køretøj på det nationale vejnet pålægges betaling af en afgift, der sædvanligvis skal betales ved indregistrering af et køretøj i den første medlemsstat, når nævnte køretøj i det væsentlige anvendes permanent på første medlemsstats område, selv om denne anvendelse omfatter disse personers kørsel til deres arbejdsplads, som er beliggende i den anden medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 152 af 21.5.2011.

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 26. april 2012 — Deichmann SE mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-307/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 7, stk. 1, litra b) — absolut registreringshindring — manglende fornødent særpræg — figurtegn der gengiver et bøjet bånd omgivet af stiplede linjer)

(2012/C 258/13)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Deichmann SE (ved Rechtsanwalt O. Rauscher)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved K. Klüpfel, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 13. april 2011 i sag T-202/09, Deichmann SE mod KHIM, hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret i et annullationsøgsmål til prøvelse af afgørelse truffet den 3. april 2009 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) vedrørende afslag på en klage over undersøgerens afgørelse, hvorved denne afslog at registrere et figurtegn, der gengiver et bøjet bånd omgivet af stiplede linjer, som EF-varemærke for visse varer i klasse 10 og 25 — varemærkets særpræg

Konklusion.

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Deichmann SE betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 269 af 10.9.2011.

Appel iværksat den 11. maj 2012 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 2. marts 2012 i forenede sager T-29/10 og T-33/10, Nederland og ING Groep mod Kommissionen

(Sag C-224/12 P)

(2012/C 258/14)

Processprog: nederlandsk og engelsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn, S. Noë og H. van Vliet, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Koninkrijk der Nederlanden, ING Groep NV og De Nederlandsche Bank NV

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom (Første Afdeling) af 2. marts 2012 i de forenede sager T-29/10 og T-33/10, Nederland og ING Groep mod Kommissionen, der blev meddelt Kommissionen den 6. marts 2012, ophæves.
- Påstanden om delvis annullation af Kommissionens beslutning ⁽¹⁾ af 18. november 2009 om Nederlandenes statsstøtte C 10/09 (ex N 138/09) til fordel for ING's back-up facilitet for illikvide aktiver og omstruktureringsplan afvises.
- Sagsøgerne i første instans tilpligtes at betale sagsomkostningerne
- Subsidiært
 - Sagen hjemvises til Retten til fornyet behandling.
 - Afgørelsen om sagens omkostninger for begge retsinstanser udsættes.
- Mere subsidiært
 - Den anfægtede beslutnings artikel 2, stk. 3, annulleres.
 - Sagsøgerne i første instans tilpligtes at betale de med appelsagen forbundne omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Kommissionen har gjort gældende, at den appellerede dom bør ophæves af følgende grunde:

For det første er der ingen retlig forpligtelse til at anvende det markedsøkonomiske investorprincip i forhold til en ændring af tilbagebetalingsvilkårene for en foranstaltning, der selv udgør statsstøtte.

For det andet har Retten foretaget en fejlagtig bedømmelse af medlemsstatens indtægtstab på grund af de ændrede tilbagebetalingsvilkår, som blev undersøgt i Kommissionens beslutning af 18. november 2009 om Nederlandenes statsstøtte C 10/09 (ex N 138/09) til fordel for ING's back-up facilitet for illikvide aktiver og omstruktureringsplan (herefter »den anfægtede beslutning«).

For det tredje havde Retten ikke ret til at annullere den anfægtede beslutnings artikel 2, stk. 1, selv om det var med urette, at Kommissionen havde kvalificeret de ændrede tilbagebetalingsvilkår som statsstøtte.

For det fjerde har Retten begået en retlig fejl, idet den fastslog, at den anfægtede beslutnings artikel 2, stk. 2, nødvendigvis var ulovlig, fordi Kommission har konkluderet, at de ændrede tilbagebetalingsvilkår indeholdt et element af statsstøtte.

For det femte har Retten truffet afgørelse ultra petita ved at annullere den anfægtede beslutnings artikel 2, stk. 2 og dennes bilag II.

For det sjette og subsidiært, såfremt det er med rette, at Retten har annulleret den anfægtede beslutnings artikel 2, stk. 1 og 2, og dennes bilag II, kunne Retten ikke undlade at annullere samme artikels stk. 3 i den anfægtede beslutning.

⁽¹⁾ Kommissionens Beslutning 2010/608/EF (EUT L 274, s. 139).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van beroep te Brussel (Belgien) den 29. maj 2012 — Citroën Belux NV mod Federatie voor Verzekerings- en Financiële Tussenpersonen (FvF)

(Sag C-265/12)

(2012/C 258/15)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van beroep te Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Citroën Belux NV

Sagsøgt: Federatie voor Verzekerings- en Financiële Tussenpersonen (FvF)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 3, stk. 9, i direktiv 2005/29/EF ⁽¹⁾ fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en forskrift som WMPC's ⁽²⁾ artikel 72, som — med undtagelse af de i denne lov udtømmende opregnede tilfælde — generelt forbyder ethvert salg med tilgift til forbrugeren, når mindst en af ydelserne er en finansiel tjenesteydelse?